

REĢIONĀLO APAĻO GALDU DISKUSIJU REZULTĀTU APKOPOJUMS

Eiropas gada cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010) ietvaros Labklājības ministrija sadarbībā ar nevalstiskajām organizācijām un plānošanas reģioniem organizēja piecas apaļā galda diskusijas reģionos¹ par sociālās iekļaušanas politikas jomām un darbībām.

Reģionālo apaļo galdu diskusiju galvenais uzdevums bija stiprināt saikni starp valsts un vietējo pašvaldību politiķiem un praktiķiem, īpaši veicinot sadarbību ar nevalstiskajām organizācijām, uzņēmējiem un iesaistītajām institūcijām, piemēram, bibliotēkām u.c., sociālās iekļaušanās un ekonomiskās izaugsmes procesu veicināšanai.

Diskusiju laikā tika organizētas TRĪS tematiskās darba grupas:

1. Sociālās iekļaušanas politika recesijas laikā

Šajā tematiskajā diskusijā tika apkopoti priekšlikumi un viedokļi sociālās iekļaušanas politikas efektīvai attīstībai.

2. Pakalpojumu pieejamība vietējās teritorijās

Šajā tematiskajā diskusijā tika apskatīta sociālās politikas un citu politiku teritoriālā dimensija, īpaši uzsverot pakalpojumu pieejamību, t.sk. sociālo pakalpojumu, izglītības, veselības, transporta pieejamību u.tml., lai varētu gan iesaistīties vietējās sabiedrības dzīvē, gan saņemt atbalstu no pašvaldības, vietējām organizācijām vai rīcības grupām.

3. Vietējo iedzīvotāju iesaiste un aktivitāte sociālo riska mazināšanai un vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanai.

Diskusijas laikā tika identificētas tās iedzīvotāju iniciatīvas, kas nodrošina sociālā riska mazināšanu un veicina iedzīvotāju sabiedrisko aktivitāti un iesaisti kopienas procesos.

---

¹ 12.02. Rīga (Rīgas reģions), 25.02. Valmiera (Vidzemes reģions), 26.02. Daugavpils (Latgales reģions), 04.03. Kuldīga (Kurzemes reģions) un 05.03. Jelgava (Zemgales reģions)

Diskusiju laikā tika:

- apkopoti viedokļi un priekšlikumi sociālās iekļaušanas politikas rezultatīvai attīstībai;
- sekmēta informācijas apmaiņa starp pašvaldību un organizēto pilsonisko sabiedrību un veicināta iesaiste, atbildība un ieguldījums sociālās iekļaušanas politikas īstenošanai praksē;
- apzināts iespējamais atbalsts un resursi, lai nodrošinātu iedzīvotāju pamatvajadzības, iesaistītu viņus vietējās sabiedrības dzīvē, motivētu izmaiņām, kā arī kvalifikācijas celšanai un uzņēmējdarbības uzsākšanai.

Diskusiju temati:

1. **Nabadzība** (esošā situācija, stereotipi, ienākumu nevienlīdzība, labdarība, pārtikas pakas).
2. **Ekonomika** (uzņēmējdarbība, investori, darba devēji, bezdarbs).
3. **Nodarbinātība** (brīvprātīgais darbs, darba praktizēšanas vietas ar ikmēneša stipendiju 100 Ls apmērā, karjeras konsultēšana).
4. **Izglītība** (visas izglītības pakāpes, prasmes šodien un rīt).
5. **Pakalpojumi** (sociālie pakalpojumi, sociālā palīdzība, transports, veselība, mājoklis u.c.).
6. **Reģioni, pašvaldības** (atbalsta mehānismi, interešu pārstāvība).
7. **Valsts pārvalde** (politikas veidošana, starpinstitucionālā sadarbība, attieksme, iedzīvotāju iesaiste).
8. **NVO** (resurss, pašvaldību attieksme, sadarbība).
9. **ES struktūrfondi** (sadale).

1. **Nabadzība** ir ļoti plaša tēma un daudzdimensionāla problēma, tāpēc, runājot par nabadzību, ir ļoti grūti novilkt noteiktas jeb striktas robežas. Diskusiju laikā tika runāts par esošo situāciju (cik nabadzīgi esam, kāda ir mūsu situācija salīdzinājumā ar citām Eiropas Savienības (ES) dalībvalstīm un uz pasaules fona, ka Latvijā, analizējot nabadzības rādītājus dzimumu griezumā, tieši vīrieši kļūst aizvien nabadzīgāki u.c.), cik liela mūsu valstī ir nevienlīdzība, konkrēti ienākumu nevienlīdzība, kas palielina nabadzību un sociālo atstumtību, tādējādi aicinot pārskatīt esošo nodokļu sistēmu, uzsverot, ka nevienlīdzīgās sabiedrībās ir augsts stresa līmenis, kas noved pie augsta saslimstības un mirstības līmeņa. Tāpat tika diskutēts par sabiedrībā pastāvošiem stereotipiem, par to, ka pārāk maz tiek runāts par cilvēku aizspriedumiem pret noteiktām iedzīvotāju grupām (piem., alkoholiķiem, bezpajumtniekiem u.tml.) vai noteiktu cilvēku rīcību, uzsverot nepieciešamību mazināt šos stereotipus. Tika diskutēts par to, ka šobrīd darbs nabadzības mazināšanas jomā galvenokārt notiek ar sekām nevis nabadzības cēloņiem, uzsverot, ka ir nepieciešams izanalizēt, kuri ir tie ekonomiskie instrumenti, kas palīdz novērst nabadzības palielināšanos. Tika uzsvērts, ka ir nepieciešams attīstīt un izkopot ziedošanas kultūru, veicinot dažādas ziedošanas akcijas, jau skolās skolēniem mācot nodarboties ar labdarību, kā arī aicinot atvieglot noteikumus, lai skolas un sociālie centri varētu pieņemt ziedojumus no privātpersonām, piem., ābolus. Liela uzmanība šīs tēmas un problēmas kontekstā bija veltīta arī pārtikas pakām visrūcīgākajām personām², aicinot izvērtēt šo pārtikas paku saturu, iesaistot visas puses, īpaši tās jeb tos cilvēkus, kuri šīs pakas saņem, kā arī aicinot samazināt birokrātiju šo paku nepieciešamā daudzuma prognozēšanā un izdalē (elastīgāki nosacījumi). Attiecībā uz zupas virtuvju organizēšanu tika lūgts sniegt ierosinājumus, kā saņemt līdzekļus zupas saturam un degvielai, lai būtu iespējams turpināt zupas virtuves darbību.
2. Runājot par nabadzības cēloņu novēršanu ļoti daudz tika minēta **ekonomikas** atjaunošana un attīstība. Par ekonomiku tika diskutēts vispārīgi, minot nepieciešamību stimulēt ražošanu, palielināt atbalstu darba devējiem šajos apstākļos. Tāpat lēmumu pieņēmēji un politiku veidotāji tika aicināti aizsargāt savus ražotājus un tirgu, tai pat laikā aicinot piesaistīt ārvalstu investorus vai starptautiskas korporācijas, lai tās ieguldītu līdzekļus mūsu tautsaimniecības attīstībā un lai apsaimniekotu to, ko paši nespējam. Tika vairākkārt minēts, ka šobrīd iedzīvotāji tiek aicināti attīstīt savu uzņēmējdarbību, piedāvājot dažādas apmācības, kursus, nodrošinot resursus sākotnējiem ieguldījumiem. Tomēr diskusiju dalībnieki uzsver, ka tam ir nepieciešama izglītība un padziļināta izpratne par uzņēmējdarbības veidošanas pamatiem.
3. **Nodarbinātības** kontekstā tika īpaši akcentēts brīvprātīgais darbs. Aktīvi brīvprātīgie nozīmē aktīvu pilsonisko pozīciju, tādēļ valstī ir nepieciešams attīstīt brīvprātīgo darbu. Šajā kontekstā tika uzsvērtā nepieciešamība vispirms definēt,

---

² Eiropas Komisijas programma, kuras īstenošanu organizē Zemkopības ministrija.

ko nozīmē brīvprātīgais darbs un vai tā regulēšanai ir nepieciešams likums, tajā pašā laikā aicinot atzīt brīvprātīgo darba ētikas kodeksu, izstrādāt brīvprātīgā darba likumu, lai atvieglotu brīvprātīgā darba ieviešanu Latvijā, rast resursus algot darbiniekus (koordinatorus), lai efektīvāk nodrošinātu cilvēku iesaisti brīvprātīgajā darbā, veikt izmaiņas likumdošanā un mācību saturā, atzīstot brīvprātīgo darbu un iekļaujot to skolas mācību programmās. Šajā sakarā tika uzsvērts, ka bērņus ir jā māca strādāt un skolēniem ir jā māca brīvprātīgais darbs. Visticamāk brīvprātīga darba aktualizēšana ir notikusi zināmā mērā tāpēc, ka 2011.gads Eiropā ir pasludināts par brīvprātīgā darba gadu, tāpēc jau laicīgi tiek meklēti risinājumi, kas nepieciešami, lai brīvprātīgo darbu mūsu valstī attīstītu aizvien vairāk. Nodarbinātības kontekstā daudz tika diskutēts par Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) piedāvātajām darba praktizēšanas vietām ar ikmēneša stipendiju 100 Ls apmērā. Gandrīz visos reģionos tika minēts, ka šī pasākuma organizēšanā NVA stingri pieturās pie rindas principa, t.i., pasākumā cilvēki iesaistās rindas kārtībā, tāpēc tiek aicināts turpmāk vairs neiesaistīt cilvēkus pasākumos rindas kārtībā, bet, sadarbībā ar attiecīgās pašvaldības sociālo dienestu, pasākumos iesaistot bezdarbniekus, priekšroku dot tiem, kuri atrodas vissmagākajā situācijā, piemēram, ja ģimenē abi apgādnieki ir bez darba vai, ja ģimenē ir viens apgādnieks un tas ir bez darba u.tml. Vienlaikus NVO tika aicinātas vairāk izmantot šīs programmas piedāvātās iespējas, jo pašvaldības bieži nezina, kādus darbus cilvēkiem nodrošināt. Vienlaikus tika minēts, ka jāatjauno fokuss uz karjeras konsultēšanu, lai jaunie cilvēki nākotnē nekļūtu par sociālo dienestu klientiem.

4. **Izglītība** bija joma, kas tika īpaši akcentēta visos semināros, turklāt diskusijas izvērsās par visiem izglītības līmeņiem – sākot ar pamata izglītību līdz mūžizglītībai. Visi dalībnieki bija vienprātīgi, ka izglītība, īpaši pamatizglītība, ir pamats, balstoties uz kuru cilvēks tālāk veido visu savu dzīvi. Tātad pamatizglītības pieejamība un kvalitatīva apguve ir efektīvs ieguldījums kā cilvēku, tā valsts nākotnē. Ļoti daudz tika diskutēts par to, ka ir nepieciešams apzināt, kāda izglītība un prasmes, arodi un profesijas būs nepieciešams nākotnē, lai neveidotos šī brīža situācija, kad liels vairums cilvēku ieguvuši izglītības un/vai arodus, kas darba tirgū nav pieprasīti. Šajā kontekstā tika pausti aicinājumi arī pārskatīt bezdarbnieku apmācības un pārkvalifikācijas programmu saturu, kvalitāti un mērķi, pielāgojot tos šodienas situācijai un darba tirgus vajadzībām. Mūžizglītības un tālākizglītības attīstības nepieciešamība tika uzsvērtā, īpaši apzinoties turpmāko iedzīvotāju novecošanu, lai cilvēki 40-55 gadu vecumā netiktu pakļauti nabadzības un sociālās atstumtības riskiem. Šajā sakarā tika akcentēts jautājums par pieaugušo izglītības tīkla koordināciju un attīstību nacionālajā un reģionālajā līmenī, pieaugušo izglītotāju sagatavošanu, kā arī neformālajā izglītībā iegūto rezultātu atzīšanu.
5. **Pakalpojumu** attīstības nepieciešamība bija aktuāls jautājums visos reģionos. Attiecībā uz sociālo darbu un sociālo palīdzību tika vairākkārt un visos reģionos uzsvērts, ka sociālā palīdzība ir īstermiņa risinājums, jo tās ir „zīvis nevis makšķeres” un ka cilvēki aizvien vairāk kļūst „atkarīgi no pabalstiem” un nav ieinteresēti meklēt darbu, tomēr no otras puses, atgādinot, ka arī piedāvājums

darba tirgū šobrīd ir ļoti ierobežots un ne visi palīdzības saņēmēji ir sociālās palīdzības sistēmas „izmantotāji”. Tāpēc tika uzsvērts, ka vairāk ir nepieciešami sociālie pakalpojumi, kas ir ilgtermiņa risinājums, ņemot vērā arī sabiedrības novecošanas tendences. Tika uzsvērtā vajadzība attīstīt alternatīvos sociālos pakalpojumus, veidot dažādus centrus, kur iedzīvotāji varētu saņemt sev nepieciešamos pakalpojumus. Daudz tika runāts par sociālajiem darbiniekiem, par viņu šī brīža pārslodzi, par to, ka sociālie darbinieki ir spiesti konsultēt ne tikai par savu darbības un atbildības jomu, bet strādā jau kā plaša profila speciālisti. Tomēr apzinoties, ka pirmais, pie kura cilvēks vēršas pēc palīdzības, ir sociālais darbinieks, tad sniedzot palīdzību iedzīvotājiem, ir jāizmanto ne tikai profesionālā kompetence un profesionālās prasmes un uzvedība, bet tam visam arī jāpieliek klāt ir cilvēciskā attieksme, jo pareizā uzvedība nestrādās, ja tās iztrūks. Attiecībā uz pakalpojumiem tika uzsvērts sabiedriskā transporta pieejamības trūkums, kas ļoti ierobežo cilvēku iespējas citu pakalpojumu pieejamībā, kā arī lēta dzīvojamā fonda trūkums, kas savukārt rada risku, ka cilvēki nespēj un nespēs norēķināties par dzīvojamās telpas platību (īres maksa, komunālie pakalpojumi, šobrīd arī hipotekārie kredīti). Protams, tika minēti arī veselības aprūpes pakalpojumu nepieejamība galvenokārt zemo ienākumu dēļ.

6. **Reģionu** kontekstā tika uzsvērts, ka reģionu līmenis ir definēts neskaidri, tādējādi pastāvot valsts un pašvaldību interešu duālismam, kā rezultātā veidojas neskaidras reģiona atbildības. Tika akcentēta nepieciešamība sniegt atbalstu tiem reģioniem, kuri ir vismazāk attīstīti, lai panāktu vienmērīgu teritoriālo attīstību. Tika minēts, ka, identificējot kādu problēmu, vispirms ir nepieciešams katram pašam saprast, kurā līmenī konkrētas problēmas ir risināmas, uzsverot, ka ne visur ir nepieciešama valsts iejaukšanās. Pašvaldības no valsts sagaida sistemātisku pieeju un plānošanu, uzsverot, ka bieži vien izstrādātās valsts programmas nav iespējams īstenot dzīvē, un konkrēti pasākumi nav nepieciešami, lai gan nonākot līdz jautājumam, vai pašvaldības zina, kas viņu iedzīvotājiem ir vajadzīgs un vai pašvaldību prioritātes atbilst iedzīvotāju prioritātēm, tad atbildes šeit vairs nav pārliecinošas un viennozīmīgas. Līdz ar to aktualizējas jautājums par iedzīvotāju vajadzību noteikšanu. **Pašvaldības** tiek aicinātas vairāk praktizēt savstarpējās sadarbības līgumu slēgšanu ar sabiedriskā labuma NVO, kā arī plašāk deleģēt pakalpojumus NVO sektoram.
7. **Valsts pārvaldes** kontekstā daudz tika diskutēts par to, ka nepieciešams risināt starpinstitūciju, tai skaitā starpministriju, sadarbības problēmas, uzsverot lielo sadrumstalotību un birokrātiju, kas apgrūtina darbu gan tiem, kuri vēlas iesaistīties politikas veidošanā, gan tiem, kuri to īsteno. Attiecībā uz politiku un politikas veidošanu, tika uzsvērts, ka definētie politikas mērķi ir deklaratīvi (realitātē netiek ieviesti), bet politikas dokumentiem trūkst sasaistes ieviešanas un uzraudzības līmenī, ir nepietiekami reaģējošas uz attīstības plānošanas vajadzībām, un iespējas ietekmēt ir niecīgas, kā rezultātā cieš kvalitāte un uzticamība. Tika uzsvērtā nepieciešamība politikas veidošanu balstīt uz tiesībām, partnerību un solidaritāti, tātad, veidot politiku, iesaistot tos, kuri būs šīs politikas mērķa grupa, ievērojot un ņemot vērā šo cilvēku vajadzības un intereses. Tika aicināts nodrošināt plānošanas dokumentu savietojamību, pašvaldību, reģiona, valsts, ES līmenī; plānošanas

dokumentos iestrādāt vajadzīgo specifisko informāciju investoriem, uzņēmējiem, tūristiem, iedzīvotājiem, izveidot plānošanas dokumentu datu bāzes pašvaldību, reģiona līmenī. Saistībā ar sociālās iekļaušanas politikas veidošanu, tika pausti konkrēti priekšlikumi tās pilnveidošanā, piemēram, sociālās iekļaušanas politikas uzraudzības sistēmas ieviešana, īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa risku analīzes veikšana, finansējuma piešķirums, politiskā griba u.c. ierosinājumi, kas patiešām ir būtiski šīs politikas efektīvā veidošanā un īstenošanā.

8. **NVO un cilvēki.** Vairākkārt diskusijās tika atzīts, ka beidzot ir pienācis laiks, kad NVO tiek atzīts kā resurss – resurss, kas patiešām ir nepieciešams efektīvas politikas veidošanai un īstenošanai. Tomēr pašas NVO uzsver, ka tieši attiecībā uz sadarbību ar pašvaldībām, ir nepieciešams patērēt daudz laika, kamēr pašvaldība ņem vērā NVO un iedzīvotāju vēlmes. Nereti pašvaldības atbalsta tās NVO, ar kurām ir izveidojušās labas attiecības jeb kuras ļoti labi pazīst, kas nozīmē, ka jaunām organizācijām rast pašvaldību atbalstu ir ļoti grūti, kas var radīt risku, ka šīs NVO nespēj (nespēs) pastāvēt, jo šo atbalstu nesaņem. Vairākkārt uzsvērts, ka nepieciešams NVO biežāk iesaistīt lēmumu pieņemšanā un situācijas analīzē. Arī NVO pārstāvji varētu no savas puses būt uzstājīgāki un prasīt līdzdalību. Otrs jautājums, par kuru tika diskutēts, ir pašas neaizsargātākās iedzīvotāju grupas, kuras ir jāmotivē piedalīties pārmaiņu procesos, jo viens no sabiedrības attīstības priekšnoteikumiem ir pašu iedzīvotāju līdzdalība, kā arī veiksmīgas sadarbības veidošana starp vairākiem profesionāļiem, t.sk. veselības aprūpes darbiniekiem, īpaši – ģimenes ārstiem, policijas darbiniekiem, bāriņtiesu speciālistiem, skolu pedagogiem, nodarbinātības speciālistiem pašvaldība. Jautājums, kā cilvēkus motivēt šai rīcībai, paliek atklāts. Diskusiju laikā NVO minēja, ka ir nepieciešams atbalsts no mediju puses, lai varētu ātrāk „novadīt” informācija līdz vietām, kur tas visvairāk nepieciešams un vairāk cilvēku zinātu, kur meklēt palīdzību.
9. Jautājums, par kuru tika daudz diskutēts, bija **ES struktūrfondi.** Ņemot vērā, ka daudziem struktūrfondu līdzekļi šobrīd ir viens no galvenajiem atbalsta instrumentiem, tad kā pašvaldības, tā NVO bija ieinteresētas uzzināt par to pieejamību, par esošajiem un turpmākajiem projektu konkursiem. Kā viens no priekšlikumiem tika izvirzīts pārskatīt struktūrfondu sadali, uzsverot, ka patlaban Latvijā struktūrfondu sadale ir nevienlīdzīga un netaisnīga, jo lielāko daļu iegūst Rīgas reģions. Tāpēc ir nepieciešams izveidot speciālu valsts atbalsta mehānismu, kas ļautu vairāk atpalikušajiem reģioniem pretendēt uz lielāku atbalstu salīdzinājumā ar stiprākajiem reģioniem, - ir nepieciešami ne tikai speciālie finanšu resursi, bet arī to nodrošinājums ar organizatoriskiem instrumentiem, ar spēcīgiem speciālistiem projektu vadīšanā, uzņēmējdarbības vadīšanā, inovāciju veidošanā, organizācijā un pārvaldībā u.c. Tāpat tika izteikts priekšlikums pārdomāt un virzīt ideju ar valsts budžeta jaunatnes politikas programmas finansējumu segt līdzfinansējuma daļu lielākiem Eiropas Sociālā fonda projektiem jaunatnes politikas jomā, ko administrē Sociālās integrācijas fonds.

REĢIONĀLO APAĻO GALDU DISKUSIJU LAIKĀ PAUSTĀS

ATZINAS

- ☞ Lai gan valstī dažādās jomās pastāv virkne problēmas, tomēr sabiedrībā ir daudz aktīvu cilvēku, kas nesavtīgi un brīvprātīgi iesaistās to risināšanā.
- ☞ Attīstību veicina tie cilvēki, kuriem ir sirdsbalss aicinājums strādāt – uz tādiem arī ir jābalstās.
- ☞ Cilvēka dziedināšana sākas no iekšienes.
- ☞ Labākais pretlīdzeklis garlaicībai un degradācijai – mazi labi darbi.
- ☞ Lai veidotu sociālo kapitālu, ir svarīgi apzināties savu spēku un celt pašapziņu.
- ☞ Izdzīvo labāk informētais.
- ☞ Zivs pūst no galvas.
- ☞ Centralizācija ir dārgas uzticības veidošana no „apakšām”.
- ☞ Tolerances trūkums un iedzīvotāju nevēlēšanās sadarboties ir šķērslis attīstībai.
- ☞ Ir pašiem jāsaprot, ko vēlamies.
- ☞ Par maz lepojamies ar saviem cilvēkiem, par maz ticam paši sev.
- ☞ „Zivs-makšķeres” ideja ir skaidra, tomēr vajag cilvēkus, kas māca makšķerēt un pagatavot zivis.
- ☞ Stereotipi mainās.
- ☞ Cilvēkos ir parādījusies vēlme palīdzēt citiem.

REGIONĀLO APAĻO GALDU DISKUSIJU LAIKĀ PAUSTIE

AICINĀJUMI

- ☞ Nebūt tikai novērotājiem, bet pašiem iesaistīties politikas veidošanā!
- ☞ Caur palīdzību citiem Tu palīdzi pats sev!
- ☞ Palīdzēt cilvēkiem atrast vienu otru, palīdzot arī sev – neprasot dot, bet dodot!
- ☞ Stiprināt politisko apņemšanos izskaust nabadzību un sociālo atstumtību!
- ☞ Veidosim sabiedrību visiem!
- ☞ Aktivizēt cilvēkus pašus meklēt risinājumus savu problēmsituāciju risināšanā!
- ☞ Nabadzības tēmu vairāk apskatīt TV raidījumos.
- ☞ Novērst „patērētāju audzināšanu”.
- ☞ Popularizēt labo praksi.
- ☞ Koncentrēties uz labo.
- ☞ Vēlme sadarboties ir, jāpāriet uz konkrētām rīcībām.
- ☞ Vairāk runāt par attīstību nevis palīdzību.
- ☞ Cienīt cilvēku vērtību principus, kas saistīti ar viņa pašnoteikšanos un pašatbildību par savu dzīvi!
- ☞ Strādāt ar pārliecību, ka klients pats var izmainīt savu dzīves situāciju, ja izvēlēsies pareizo ceļu.
- ☞ Palīdzēt klientam palīdzību novērtēt kā darbu!
- ☞ Apzināt vietējos aktīvistos, palīdzēt viņiem veidot iniciatīvas, lai veicinātu labākas demokrātiskās sabiedrības veidošanos.
- ☞ Biežāk pateikt “paldies!” un iedrošināt līdzcilvēkus un kolēģus!

Aicinājums sabiedrībai un valdībai

Eiropas Savienība 2010 gadu ir izsludinājusi kā gadu cīņai ar nabadzību un atstumtību. Arī Zemgales reģionā 5. martā notika apaļa galda diskusija par šo tēmu, ko organizēja Labklājības ministrija sadarbībā ar Latvijas lauku forumu un Latviešu sieviešu sabiedrisko organizāciju.

Eiropā pakļauti nabadzībai ir 16% iedzīvotāju, bet Latvijā- vidēji 26%, Latgalē- 40%. Labklājības ministrs Auguļa kungs atzīmēja, ka nekad Latvija nav bijusi tik grūtā stāvoklī kā pašreiz un uzdeva jautājumu, ko mēs katrs varam darīt cīņai ar nabadzību? Šis jautājums tika uzdots pārstāvētām sabiedriskām organizācijām.

Jelgavas Pensionāru biedrība atbild – Atkārtot 1919.gada „Labo praksi”!

Tieši tad, Latvijai visgrūtākajā laikā, tika radītas Latvijas bankas zelta rezerves. Atsaucoties uz rakstnieces Ivandes Kaijas aicinājumu tika izveidots Latvijas Sieviešu zelta fonds, kurā tika saziēdotas personiskās vērtslīetas; laulības gredzeni, zelta briļļu rāmji, pulksteņi, starptautiskā valūta, utt.... Kad 1922.gada 1.novembrī nodibināja Latvijas banku, tā pārņēma sava īpašumā tautas ziedotās vērtslīetas, kas toreiz satīlpa jau 99 kastēs, 6 čemodānos, 3 kurvjos un vienā maisiņā. Nedaudz vēlāk dārgmetāli kopā ar Finanšu ministrijas pirktu zeltu tika pārkausēti stieņos un pārsūtīti glabāšanai uz Anglijas banku.

Mēs aicinām izveidot Latvijas glābšanas fondu, kur katrs no savas peļņas (algas)katru mēnesi ieskaita 10% (desmitās tiesas likums).

Atsevišķi pensionāri jau izteikuši priekšlikumus ziedot valstij ieturētos 10% no savām pensijām. Un kā ir ar Jums - Saeimas deputāti, valsts sekretāri, padomes un valdes locekļi, kapitāldaļu turētāji, ostu un kuģu īpašnieki, ministru kungi un Latvijas glābēji - Šķēles, Šlesera kungi, kā arī pārējie Latvijas miljonāri? Vai Jūs esat gatavi ziedot Latvijai? Parādiēt piemēru un savu labo gribu-desmito tiesu Latvijas glābšanas programmā!! Esiet droši tauta sekos, jo tauta savu labo gribu ir jau pierādījusi, piedaloties daudzās labdarības akcijās un palīdzot nelaimē nonākušiem.

Ierosinām partiju vēlēšanu reklāmām domāto naudu ieskaitīt šinī Latvijas glābšanas fondā, nevis izmantot smadzeņu skalošanai. Ja solītās partiju programmas būtu īstenotas, tad mēs jau dzīvotu Eiropā, vai vismaz Igaunijā vai Lietuvā.

Aicinājums pieņemts Jelgavas pensionāru sapulcē 18.03.2010. Svētes ielā 33, Jelgavā.

Sapulcē piedalījās 130 pensionāri. Par balsoja - 103, pret - 12, atturējās - 15.

Aicinām sabiedriskās organizācijas paust savu viedokli.